

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie F-52/05 w zakresie, w jakim uwzględnia on drugi zarzut dotyczący bezprawności dorozumianego odrzucenia rozwiązania mającego na celu odseparowanie, a także żądania o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem mającym na celu odseparowanie i naruszeniem obowiązku staranności;
- oddalenie skargi wniesionej przez Q do Trybunału do spraw Służby Publicznej w sprawie F-52/05 w zakresie, w jakim została uwzględniona przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- orzeczenie, według stosowanych przepisów, w sprawie kosztów postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz kosztów postępowania odwoławczego;
- ewentualnie,
  - uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie F-52/05;
  - przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
  - orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 9 grudnia 2008 r. wydanego w sprawie F-52/05 Q przeciwko Komisji, na mocy którego SSP stwierdził nieważność decyzji Komisji oddalającej wniosek o wsparcie złożony przez Q w związku z rzekomym nękaniami psychicznymi w zakresie, w jakim nie zostały podjęte tymczasowe rozwiązania mające na celu odseparowanie, i zasądził od Komisji zapłatę na rzecz Q kwoty 18 000 EUR tytułem zadośćuczynienia.

Na poparcie swojego odwołania Komisja podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- naruszenia prawa poprzez orzeczenie, że „ *pewne naruszenie obowiązku staranności* ” stanowi zachowanie niezgodne z prawem powodujące odpowiedzialność pozaumowną

Komisji, w zakresie, w jakim i) uchybienie obowiązkowi staranności nie jest wystarczająco istotne, aby powstała odpowiedzialność pozaumowna Komisji, i ii) SSP orzekł, że nastąpiło uchybienie temu obowiązkowi staranności, podczas gdy nie doszło do nękania psychicznego w rozumieniu art. 12a regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich;

- naruszenia prawa poprzez orzeczenie, że dorozumiane odrzucenie rozwiązania mającego na celu odseparowanie powoduje odpowiedzialność Komisji z tytułu czynów niedozwolonych, w zakresie, w jakim SSP pominął zbadanie, czy doszło do wystarczająco istotnego naruszenia normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. – Dennekamp przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-82/09)

(2009/C 102/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: G. -J. Dennekamp (Giethoorn, Niderlandy) (przedstawiciele: O. Brouwer i A. Stoffer, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego zgodnie z art. 87 regulaminu Sądu w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów i kosztami wynikającymi z wniosku o rozpoznanie skargi w trybie przyspieszonym.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 20 października 2008 r. skarżący zwrócił się do Parlamentu Europejskiego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ o przyznanie dostępu do i) wszystkich dokumentów wykazujących, którzy posłowie PE należą do dodatkowego systemu ubezpieczeń emerytalnych, ii) wykazu nazwisk posłów PE, którzy należeli do dodatkowego systemu ubezpieczeń emerytalnych na dzień 1 września 2005 r. i iii) wykazu nazwisk osób obecnie należących do dodatkowego systemu ubezpieczeń emerytalnych, na rzecz których Parlament płaci comiesięczne składki. Parlament oddalił wniosek skarżącego i potwierdził swoją odmowę w decyzji z dnia 17 grudnia 2008 r.

W niniejszej skardze skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego A(2008)22050 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie odmowy dostępu do dokumentów, o których udostępnienie skarżący się zwrócił na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Skarżący twierdzi, że odmowa ta wynika z nieprawidłowej oceny i stanowi oczywiste naruszenie zasad dotyczących dostępu do dokumentów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001⁽²⁾. W konsekwencji Parlament naruszył prawo skarżącego do dostępu do dokumentów instytucji wspólnotowych wynikające z art. 255 WE, art. 42 karty praw podstawowych Unii Europejskiej i rozporządzenie (WE) nr 1049/2001

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi, że przedmiotowa decyzja w sposób poniżej opisany narusza prawo oraz obarczona jest błędami w ocenie.

- a) Według skarżącego Parlament naruszył art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i błędnie oparł swoją odmowę na art. 4 ust. 1 lit. b) ww. rozporządzenia, ponieważ ujawnienie żądanych dokumentów nie narusza prywatności posłów PE.
- b) Ponadto skarżący zarzuca Parlamentowi naruszenie rozporządzenia (WE) nr 45/2001, ponieważ uznał on błędnie, że oceny wniosku skarżącego należy dokonać na podstawie rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
- c) Skarżący twierdzi też, że Parlament nie wyważył odpowiednio ze sobą interesu publicznego realizowanego przez ujawnianie dokumentów i interesu prywatnego, którego naruszenie zostało podniesione. Parlament nie ocenił

ponadto do jakiego stopnia podniesione naruszenie prywatności byłoby faktyczne i konkretne.

- d) Zdaniem skarżącego Parlament naruszył także art. 235 WE, ponieważ nie uzasadnił odpowiednio swojej odmowy. Wreszcie zostało podniesione, że decyzja ta nie wykazuje, iż Parlament dokonał konkretnej oceny indywidualnych dokumentów, których wniosek skarżącego dotyczy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s.43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001 L 8, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2009 r. – Idromacchine i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-88/09)

(2009/C 102/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Idromacchine Srl (Porto Marghera, Włochy), Alessandro Capuzzo (Mirano, Włochy), Roberto Capuzzo (Mogliano Veneto, Włochy) (przedstawiciele: W. Viscardini, avvocato, G. Donà, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

A) Nakazanie Komisji Wspólnot Europejskich:

- 1) tytułem szkody majątkowej zapłatę na rzecz Idromacchine Srl kwoty 5 459 641,28 EUR (ewentualnie inne kwoty określonej przez Sąd).